

Sygn. akt II K 1508/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ewa Lemanowicz-Pawlak
Protokolant:	Stażysta Dawid Muraszewski

przy udziale przedstawiciela Kujawsko-Pomorskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Toruniu -

po rozpoznaniu w dniach 24.02.2017r. , 22.03.2017 r.,20.03.2017r.

sprawy:

P. F. (1) syna B. i M. zd., M., ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 2 sierpnia 2016 roku w lokalu Motel (...) przy ul. (...), (...) T., udaremnił kontrolę w zakresie urządzenia i prowadzenia gier hazardowych, prowadzoną przez funkcjonariuszy(...)w T., poprzez wyłączenie automatów do gry z zasilania energią elektryczną i ich zablokowanie, co uniemożliwiło przeprowadzenie czynności kontrolnych oraz przyczyniło się do wezwania funkcjonariuszy z Komisariatu Policji T. P.

- tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 83 § 1 kks

orzeka:

I/ uznaje oskarżonego **P. F. (1)** za winnego tego, że w dniu 2 sierpnia 2016 roku w lokalu Motel (...) przy ul. (...), (...) T., udaremnił kontrolę w zakresie urządzenia i prowadzenia gier hazardowych, prowadzoną przez funkcjonariuszy (...)w T., poprzez odmowę wydania pilota służącego do uruchamiania automatów oraz wyłączenie automatów do gry z zasilania energią elektryczną i ich zablokowanie, co uniemożliwiło przeprowadzenie czynności kontrolnych oraz przyczyniło się do wezwania funkcjonariuszy z(...)T. P., tj. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 83 § 1 kks i za to na podstawie art. 83 § 1 kks w zw. z art. 23§1 i 3kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych;

II/ zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę 300 (trzystu) złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża go wydatkami w wysokości 70 (siedemdziesięciu) złotych.

Sygn. akt II K 1508/16

UZASADNIENIE

W dniu 2 sierpnia 2016r. funkcjonariusze(...)przybyli do motelu przy ul. (...) w T., gdzie swoją działalność gospodarczą prowadził P. F. (1) pod nazwą (...) .H. (...). (...), w celu przeprowadzenia kontroli i stwierdzili, że w lokalu tym

ustawione są trzy automaty do prowadzenia gier – (...) M. (...), H. W., (...) M. C.. Funkcjonariusze chcieli ustalić, czy automaty służą do prowadzenia na nich gier hazardowych. Automaty nie były wówczas włączone do zasilania. Przy barze znajdowała się H. B., którą M. E. poprosił o włączenie automatów. H. B. pilotem wyjętym z futerału, włączyła zasilanie i już po chwili, po zalogowaniu się, automaty stały się aktywne. Wówczas kontrolerzy przedstawili powód kontroli i zażądali przekazania im pilota zdalnie obsługującego automaty, w celu wykonywania dalszych czynności.

(dowód: zeznania świadka M. E. k. 13-13v., 89v.-90;
zeznania świadka J. W. k. 15-15v., k.90-90v;
zeznania świadka K. M. (1) k. 17-17v, 91-91v;
zeznania świadka A. K. (1) k.101v-102)

H. B., nie chciała oddać funkcjonariuszom (...)pilota, którym przed chwilą włączyła automaty. Zaczęła wołać szefa, po czym schowawszy pilota do kieszeni, oddaliła się w kierunku zaplecza baru. Tam przekazała pilota M. B., która następnie oddaliła się w kierunku części hotelowej. W tym czasie przebywał tam P. F. (1) - właściciel lokalu. P. F. (1) stanął wówczas w przejściu pomiędzy funkcjonariuszami, a H. B., nie dopuszczając ich do niej. Funkcjonariusze, ponownie okazując legitymacje służbowe, zażądali natychmiastowego wydania pilota, który służył do włączania automatów. P. F. oświadczył, że nie wie nic o żadnym pilocie, a poza tym utrzymywał, że działanie funkcjonariuszy jest bezprawne i domagał się, aby opuścili jego lokal.

(dowód: zeznania świadka M. E. k. 13-13v., 89v.-90;
zeznania świadka J. W. k. 15-15v., k.90-90v;
zeznania świadka K. M. (1) k. 17-17v, 91-91v;
zeznania świadka A. K. (1) k.101v-102)

W związku z faktem, że automaty do gry były wówczas zasilane prądem i pozostawały aktywne M. E. postanowił przeprowadzić eksperyment, na podstawie art. 32 ust.1 pkt 13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o służbie celnej, wrzucając dwie monety o nominale 5 zł do jednego z automatów, chcąc zweryfikować prawidłowość jego funkcjonowania. Przebieg tej czynności kontroli był nagrywany przez funkcjonariusza J. W. przy użyciu kamery. Na wyświetlaczu urządzenia do gry ukazało się (...) 100 pkt.

(dowód: zeznania świadka M. E. k. 13-13v., 89v.-90;
zeznania świadka J. W. k. 15-15v., k.90-90v;
zeznania świadka K. M. (1) k. 17-17v, 91-91v;
zeznania świadka A. K. (1) k.101v-102)

W pewnym momencie P. F. (1) wyłączył, przy użyciu białego przycisku znajdującego się pod blatem baru, zasilanie wszystkich kontrolowanych automatów. P. F. w dalszym ciągu nie reagował na wezwanie do wydania pilota włączającego automaty, twierdząc, że nie ma takiego pilota. Na skutek zachowania oskarżonego, niemożliwe stało się przeprowadzenie kontroli, gdyż doszło do zablokowania automatów do gry. Funkcjonariusze Urzędu Celnego wezwali na miejsce zdarzenia Policję.

(dowód: zeznania świadka M. E. k. 13-13v., 89v.-90;
zeznania świadka J. W. k. 15-15v., k.90-90v;
zeznania świadka K. M. (1) k. 17-17v, 91-91v;
zeznania świadka A. K. (1) k.101v-102).

Oskarżony P. F. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że automaty do gry nie są jego własnością, stanowią własność (...) Serwis Spółki z o.o. Oskarżony wywodził ponadto, że nie udaremnił kontroli poprzez wyłączenie prądu, utrzymywał bowiem, iż nie miał takiej możliwości, jak również, że nie podchodził do automatów w celu wyłączenia ich z prądu. Wyjaśnił nadto, że funkcjonariusze celni zachowywali się bardzo drastycznie, a ani on, ani jego pracownicy nie obsługują tych automatów i nie wiedzą, na jakiej zasadzie działają.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których twierdził, że nie wie na jakiej zasadzie działają automaty oraz, że nie ma wiedzy, kto włącza automaty, gdy jakiś klient chce zagrać. Za nieprawdziwe ocenić należało także jego wyjaśnienia, w których zaprzeczał, jakoby wyłączył automaty. Wiarygodność wyjaśnień oskarżonego w omawianym zakresie deprecjonowała sprzeczność z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, nie sposób bowiem przyjąć, iż właściciel lokalu nie dysponował wiedzą, w jaki sposób były aktywowane i wyłączane urządzenia, które od dłuższego czasu znajdowały się w jego lokalu.

Ponadto wiarygodność deskrypcji oskarżonego dezawuowała sprzeczność z zeznaniami funkcjonariuszy (...) M. E., J. W., K. M. (1), A. K. (1), którzy w sposób jasny i rzeczowy opisali, jak doszło do uruchomienia, a następnie wyłączenia automatów do gier. Z relacji K. M. i A. K. wprost wynikało, iż po uprzednim zaprzeczeniu, jakoby dysponował pilotem do automatów, oskarżony wcisnął przycisk w wyniku czego doszło do dezaktywacji kontrolowanych urządzeń. Świadkowie kategorycznie wykluczyli, aby użyty przez oskarżonego przycisk mógł służyć do wyłączenia zasilania innych urządzeń i podkreślali, że wszystkie inne zasilane prądem urządzenia w dalszym ciągu były aktywne, natomiast natychmiastowemu wyłączeniu uległy wyłącznie kontrolowane automaty. Mając powyższe względy na uwadze sąd odmówił wyjaśnieniom oskarżonego przyznania waloru wiarygodności.

W ocenie sądu za wiarygodne należało uznać zeznania funkcjonariuszy celnych M. E., J. W., K. M. (1), A. K. (1). Ich zeznania znamionowała jasność i konsekwencja, wzajemnie się pokrywały i uzupełniały tworząc spójną i przejrzystą całość. Ponadto świadkowie ci dokonywali precyzyjnej cezurę pomiędzy sekwencjami zdarzeń, których byli naoczni świadkami, a informacjami które powzięli w oparciu o relacje innych osób bądź też własne domysły. Należy również zauważyć, iż w/w świadkowie są osobami obcymi w stosunku do oskarżonego, w związku z tym nie mieli żadnych powodów, by pomawiać go o jakiegokolwiek zachowania niezgodne z porządkiem prawnym.

Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom świadka H. B., w których stwierdziła, że po przyjeździe do pracy, nie zwróciła uwagi, czy automaty do gry znajdujące się w lokalu, w którym pracuje były włączone do zasilania, a nadto, że nie wie, w jakich godzinach automaty są włączane do prądu, w jaki sposób się to odbywa, ani kto je włącza, jak również, że nie widziała osób grających na automatach oraz, że nie posiada dostępu do pilotów lub włączników automatów znajdujących się w lokalu. Jednocześnie sama H. B. zeznała, że klienci przychodzili do niej mówiąc, że chcieliby skorzystać z automatów, w dalszym jednak ciągu utrzymywała, że nie wie kto je wówczas uruchamiał.

W ocenie Sądu zeznania tego świadka były niezgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, nie sposób bowiem racjonalnie przyjąć, iż świadek pracując w lokalu nie miała wiedzy odnośnie sposobu uruchamiania kontrolowanych automatów. Ponadto deskrypcje tego świadka znamionowała wewnętrzna sprzeczność, z jednej bowiem strony świadek potwierdzała, że klienci zwracali się do niej o uruchomienie automatów, z drugiej jednak strony kategorycznie zaprzeczała, aby dysponowała wiedzą w jaki sposób można było je aktywować. Przede wszystkim jednak wiarygodność zeznań w/w świadka dyskredytowała sprzeczność z zeznaniami funkcjonariuszy UC, którzy wskazali, że to właśnie ona uruchomiła automaty pilotem i dopiero, gdy zażądali wydania pilota, udała się niezwłocznie na zaplecze i przekazała go innej osobie.

Dokonując weryfikacji zeznań tego świadka sąd nie mógł również tracić z pola widzenia faktu, iż w/w jest w dalszym ciągu zatrudniona u oskarżonego, w związku z tym miała interes w tym, by złożyć zeznania zmierzające do ekskulpowania oskarżonego.

Z tożsamyh względów sąd odmówił przyznania waloru wiarygodności zeznaniom świadka M. B. (2). Świadek była zatrudniona w lokalu przez wiele lat jako recepcjonistka i zeznała, że nie wie kiedy automaty zostały wstawione do baru, utrzymywała, że nie widziała grających na nich osób, jak również, że nie widziała osób serwisujących automaty, ani przyjeżdżających po pieniądze. Świadek M. B. (2) zeznała, że niekiedy zastępowała przy barze (...), ale nie otrzymała od niej pilota do automatów, a jedynym pilotem jakim ta dysponuje jest pilot do telewizora. M. B. (2) stwierdziła też, że wykonuje tylko polecenia swojego szefa związane z pracą w recepcji. Zeznania tego świadka były sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Wszak automaty znajdujące się w kontrolowanym lokalu nie

były tam magazynowane, jako niesprawne, a umieszczone zostały w barze, w celu generowania zysków. W związku z tym nie sposób przyjąć, iż pracownicy nie dysponowali wiedzą, w jaki sposób były one uruchamiane.

Ponadto rzetelność zeznań dyskredytowały zeznania funkcjonariuszy celnych, którzy zaprzeczyli w zasadzie wszystkim twierdzeniom tego świadka. Poza tym świadek, jako osoba przez wiele lat zatrudniona przez oskarżonego miała powody, by złożyć zeznania dlań korzystne.

Sąd odniósł się krytycznie również do zeznań świadka W. S., który jest zatrudniony przez oskarżonego. W/w świadek utrzymywał, iż nie wie w jaki sposób uruchamia się i wyłącza automaty do gier, jednocześnie jednak kategorycznie zapewnił, że w lokalu nie było żadnych pilotów ani przycisków do tego służących. Nadto świadek zeznał, że pod barem znajdowały się piloty i włączniki do zasilania. W ocenie sądu zeznania tego świadka były nielogiczne i miejscami wzajemnie sprzeczne, pozostawały w opozycji do ustaleń poczynionych przez funkcjonariuszy celnych. Ponadto sąd również w odniesieniu do tego świadka nie mógł tracić z pola widzenia faktu, iż jest on zatrudniony przez oskarżonego, w związku z tym miał podstawy by złożyć zeznania potwierdzające linię obrony oskarżonego.

Zdaniem sądu w świetle zgromadzonego materiału dowodowego okoliczności popełnienia czynu przez oskarżonego P. F. (1) nie budziły jakichkolwiek wątpliwości.

Zgodnie z przepisem art. 83 §1 kks, kto osobie uprawnionej do przeprowadzenia czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli skarbowej lub czynności kontrolnych, w zakresie szczególnego nadzoru podatkowego udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności służbowych, w szczególności kto wbrew żądaniu tej osoby nie okazuje księgi lub innego dokumentu dotyczącego prowadzonej działalności gospodarczej lub księgę lub inny dokument niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

Występek penalizowany art. 83 §1 kks ma charakter powszechny, co znaczy, że sprawcą nie musi być wyłącznie podmiot kontrolowany, a może nim być każdy inny podmiot, który utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie uprawnionej kontroli. Dobrem chronionym tym przepisem jest bowiem prawidłowe funkcjonowanie kontroli i czynności podejmowanych zgodnie z prawem przez uprawnionych do tego funkcjonariuszy.

W myśl art. 32 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o Służbie Celnej (Dz.U.2009 Nr 168, poz.1323), funkcjonariusze wykonujący kontrole są uprawnieni do przeprowadzenia w uzasadnionych przypadkach eksperymentu, doświadczenia lub odtworzenia możliwości gry na automacie lub gry na innym urządzeniu.

Zachowanie penalizowane przywołanym przepisem polega na utrudnianiu lub udaremnianiu osobie uprawnionej przeprowadzenie kontroli. Przepięstwo to ma charakter umyślony. **Udaremnienie** polega na uniemożliwieniu przeprowadzenia czynności kontrolnych, podczas gdy **utrudnianie** sprowadza się do stwarzania przeszkód w przeprowadzeniu czynności.

Nie ulega wątpliwości, że swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona penalizowanego przestępstwa. Odmawiając wydania pilota i wyłączając zasilanie automatów udaremniał on czynności kontrolne uprawnionych funkcjonariuszy Służby Celnej.

Przy wymiarze kary sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą uprzednią niekaralność oskarżonego. Natomiast jako okoliczności obciążające poczytano wysoki stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, determinowanych w głównej mierze sposobem działania oskarżonego, który z premedytacją utrudniał uprawnionym funkcjonariuszom celnym przeprowadzenie kontroli. Sąd wymierzył oskarżonemu P. F. (1) karę 30 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł. Zakreślając wymiar poszczególnych stawek dziennych sąd miał na względzie sytuację materialną oskarżonego, który uzyskuje dochody oscylujące w granicach 8000 zł miesięcznie.

W ocenie sądu orzeczona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu i będzie miała na oskarżonego wychowawczy wpływ. Będzie mu bowiem uświadamiać konieczność przestrzegania norm prawnych oraz

nieopłacalność działań niezgodnych z prawem. Kara orzeczona wobec oskarżonego czyni również zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełni swe zadania w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa, a także wyraża brak społecznego przyzwolenia na naruszanie porządku prawnego.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 626 §1 kpk i art. 627 kpk, w zw. z art. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych. Oskarżony ma stałe źródło dochodów w związku z tym będzie miał możliwość pozyskania środków na pokrycie tych należności sądowych.